

N:o 18.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, med förslag till förordning, innefattande öfvergångsbestämmelser rörande skjutsentreprenörs rätt till utskänkning af maltdrycker; gifven Stockholms slott den 5 januari 1906.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

Förordning innefattande öfvergångsbestämmelser rörande skjutsentreprenörs rätt till utskänkning af maltdrycker.

Skjutsentreprenör, med hvilken upprättats kontrakt om skjutsning under entreprenadperiod, som varit löpande under hela år 1905 och icke tilländagått med samma års slut, må, utan hinder af hvad förordningen angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905 samt kungörelsen samma dag angående vissa ändringar i stadgan angående skjutsväsendet den 31 maj 1878 innehålla häremot stridande, under löpande entreprenadperiod bibehållas vid den rätt till maltdrycksutskänkning, som honom enligt före den 1 januari 1906 gällande bestämmelser tillkommit.

Denna förordning träder genast efter utfärdandet i kraft.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Gösta Tamm.

*Utdrag af protokollet öfver jordbruksärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5
januari 1906.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: TINGSTEN,
 BIESERT,
 friherre MARKS von WÜRTEMBERG,
 TAMM,
 SIDNER,
 HELLNER,
 SCHOTTE,
 BERG,
 BERGSTRÖM.

2:o.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anförde chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Tamm i underdånighet:

Nådiga stadgan angående skjutsväsendet den 31 maj 1878 innehåller, bland annat, följande: All skjuts för resandes befordran bör, så vidt ske kan, på entreprenad upplåtas. Skjutsanstalterna i riket skola vara antingen gästgifverier med skyldighet att lämna resande härbärke och förplägning eller skjutsstationer utan sådan skyldighet. Gästgifvare och föreståndare för skjutsstation antagas och förordnas i stad af magistrat och å landet af Kungl. Maj:ts befallningshafvande. Vid hvarje

skjutsanstalt skola för resande vara att tillgå gäst- och stallrum samt vagnbod. Resande, som till skjutsanstalt ankommer, äger att, under afvaktan på anskaffandet af därstädes beställd skjuts, uppehålla sig i gästrummet utan betalning. För åstadkommande af skjutsentreprenader skola Kungl. Maj:ts befallningshafvande vidtagna erforderliga åtgärder samt i sådant afseende för hvarje skjutsanstalt bestämma antalet hästar samt åkdon eller farkoster. Entreprenadtiden skall i allmänhet omfatta en period af tre år, räknadt från och med den 1 november, med rättighet för Kungl. Maj:ts befallningshafvande att, om så anses lämpligare, bestämma entreprenadperiodens början till den 1 januari, äfvensom att utsträcka perioden till fem år, dock alltid med iakttagande att entreprenadkontrakten för samma län samtidigt löpa till ända. Entreprenör skall ställa antaglig borgen för fullgörande af de förbindelser, han åtager sig genom entreprenaden. Sedan Kungl. Maj:ts befallningshafvande meddelat beslut angående entreprenadvillkoren, skola auktioner anställas för skjutsningens upplåtande på entreprenad. I tillkännagifvandet om auktion bör jämväl intagas underrättelse därom, att entreprenör, som åstundar att för entreprenadtiden förlägga skjutsningen till sin bostad, må därtill vara berättigad; skolande entreprenör vara pliktig underkasta sig den förändring i skjutsningsskyldigheten, som genom flyttning eller indragning af angränsande skjutsanstalt eller tillkomst af ny sådan göres nödvändig. Vid auktionen sker först utrop å skjutsningens öfvertagande mot rättighet att af de resande uppbära af Kungl. Maj:ts befallningshafvande fastställd maximilega utan villkor af bidrag. Göras därvid flera än ett anbud, må de täflande genom underbud skilja sig emellan. Varder åter intet anbud afgifvet, anställles utrop med villkor af bidrag jämte rättighet att uppbära maximilegan. Sedan anbuden af Kungl. Maj:ts befallningshafvande pröfvats samt fråga om entreprenadbidrag blifvit afgjord, skall entreprenadkontrakt afslutas. Entreprenör åligger att ställa sig kontraktets bestämmelser till noggrann efterrättelse, äfvensom att för öfrigt i tillämpliga delar iakttaga hvad stadgan innehåller angående gästgifvares, stationsföreståndares och skjutsandes skyldigheter.

Uti samma stadgas §§ 8 och 28, sådana dessa lydde intill utgången af nästlidna år, tillförsäkrades vidare gästgiffvare, stationsföreståndare och skjutsentreprenör viss rätt till utskänkning af maldrycker. Sålunda voro enligt § 8 såväl gästgiffvare som skjutsstationsföreståndare berättigade att med den inskränkning, som för de i § 28 omförmälda fall fanns stadgad, vid eller utom måltider till vägfarande försälja maldrycker till förtäring på stället. Enligt § 28 fick, för det fall att

vid entreprenadauktion å skjutsningen vid gästgifveri å landet denna blef af annan än gästgifvaren öfvertagen samt gästgifverihållningen i sammanhang med skjutsningen för den period, entreprenaden omfattade, å entreprenören öfverlåten och till den af honom erbjudna lägenhet förflyttad, gästgifvaren under tiden icke utöfva rättigheten att utskänka maltdrycker, utan skulle densamma i förening med gästgifverihållningen för nämnda tid på entreprenören öfvergå. Enahanda rättighet för entreprenör att öfvertaga rättighet till utskänkning af maltdrycker inträdde för det fall, att skjutsningen vid skjutsstation å landet blef af annan än stationsföreståndaren på entreprenad öfvertagen och stationen för entreprenadtiden till entreprenörens bostad förflyttades.

Den rätt till utskänkning af maltdrycker, som sålunda tillerkänts gästgifvare, skjutsstationsföreståndare och skjutsentreprenör, har genom den ändring i hithörande bestämmelser, som med detta års ingång trädt i kraft och för hvilken jag anhåller att här få redogöra, i högst väsentlig mån inskränkts.

Sedan den af Eders Kungl. Maj:t den 7 oktober 1898 för utredande af frågan om ordnandet af försäljning af vin och maltdrycker utsedda kommitté afgifvit betänkande och förslag, aflät Eders Kungl. Maj:t till 1905 års Riksdag särskilda nädiga propositioner, däruti Eders Kungl. Maj:t föreslog Riksdagen dels att godkänna viss ändrad lydelse af §§ 8 och 28 i stadgan angående skjutsväsendet den 31 maj 1878, dels ock att antaga förslag till förordning angående försäljning af vin och maltdrycker. Enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag skulle förut omnämnda i § 8 skjutsstadgan intagna bestämmelser om gästgifvares och skjutsstationsföreståndares rätt till utskänkning af maltdrycker utgå ur paragrafen och ersättas med följande hänvisning: »I hvad mån gästgifvare eller stationsföreståndare må äga rätt till utskänkning af maltdrycker, stadgas i gällande förordning om försäljning af sådana drycker.» Den föreslagna ändringen i skjutsstadgans § 28 berörde icke de bestämmelser, för hvilka jag förut redogjort. Eders Kungl. Maj:ts förslag till förordning angående försäljning af vin och maltdrycker innehöll i 6 §, bland annat följande stadgande:

»Gästgifvare äfvensom skjutsstationsföreståndare äge utan särskildt tillstånd rätt att till vägfarande utskänka maltdrycker.

I hvilka fall nämnda gästgifvare eller skjutsstationsföreståndare tillkommande rätt öfvergår till skjutsentreprenör, därom skils i kungl. stadgan angående skjutsväsendet.»

I anledning af Eders Kungl. Maj:ts berörda propositioner antog Riksdagen dels förordning angående försäljning af vin och öl dels ock

förändrad lydelse af §§ 8 och 28 i skjutsstadgan. Riksdagen uteslöt därvid helt och hållet bestämmelserna om utskänkingsrätt för skjutsstationsföreståndare samt tillerkände gästgifvare rätt att utskänka öl endast till resande i samband med servering af mat. Den gästgifvare sålunda tillkommande utskänkingsrätt bestämdes skola öfvergå till skjutsentreprenör i samma fall som dittills.

Sedan Eders Kungl. Maj:t den 9 juni 1905 på finansdepartementets föredragning beslutat utfärdande af nådig förordning angående försäljning af vin och öl i öfverensstämmelse med Riksdagens i ämnet fattade beslut, anmälde samma dag dåvarande chefen för jordbruksdepartementet Riksdagens beslut beträffande ändrad lydelse af §§ 8 och 28 i skjutsstadgan, och behagade Eders Kungl. Maj:t, med godkännande af detta Riksdagens beslut, förordna om utfärdande af kungörelse i ämnet. Föredragande departementschefen anförde därefter till protokollet:

»De inskränkningar i gästgifvares och skjutsstationsföreståndares utskänkingsrätt beträffande maltdrycker, hvilka genom nyssnämnda förordning och den af Eders Kungl. Maj:t nyss beslutade kungörelse angående ändringar i skjutsstadgan vidtagits äro ganska afsevärda, i det skjutsstationsföreståndares utskänkingsrätt utan särskildt tillstånd helt och hållet borttagits och gästgifvares enahanda rätt inskränkts till utskänkning åt resande i samband med servering af mat.

Tidpunkten för nämnda båda författningars trädande i kraft har bestämts till den 1 januari 1906. Då härvid någon hänsyn icke tagits till de för de särskilda länen gällande skjutsentreprenadperioderna, hvilka enligt § 10 i skjutsstadgan i allmänhet skola omfatta tre år, räknadt från och med den 1 november, torde i flertalet län komma att inträffa, att gästgifvare och skjutsstationsföreståndare eller skjutsentreprenör, som öfvertagit gästgifverihållning eller rättigheten till malt-drycksförsäljning vid skjutsstation, midt uti en entreprenadperiod blifva underkastade berörda inskränkningar i afseende å rätten till utskänkning af maltdrycker. Det låter emellertid väl tänka sig att härigenom afsevärda olägenheter kunna komma att uppstå för en del dylika personer, särskildt för entreprenörer, som i sammanhang med skjutsningen öfvertagit gästgifverihållning och följaktligen måst inrätta sig med hänsyn till de särskilda fordringar, hvilka en till gästgifveri afsedd lägenhet enligt skjutsstadgan skall fylla. Den möjliga uppkomsten af dylika olägenheter har visserligen icke synt mig vara af den betydelse, att jag ansett mig äga tillräcklig anledning att af denna orsak afstyrka författningarnas promulgerande, men däremot finner jag det böra tagas

under öfvervägande, huruvida icke med hänsyn till gällande skjuts-entreprenadaftal billighet och rättvisa kräfvä, att genom någon öfvergångsbestämmelse rätten till maltdrycksutskänkning vid skjutsanstalterna för löpande entreprenadperiod regleras så att icke alltför stora olägenheter i antydda afseende må vara att motse.»

Med anledning af hvad sålunda förekommit fann Eders Kungl. Maj:t godt anbefalla Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länen att före den 1 oktober 1905 till Eders Kungl. Maj:t inkomma med yttranden, huruvida genom tillämpning från och med den 1 januari 1906 af nyssberörda inskränkningar i gästgifvares och skjutsstationsföreståndares rätt till utskänkning af maltdrycker så afsevärda olägenheter vore att med hänsyn till gällande skjutsentreprenadaftal befara, att särskilda öfvergångsbestämmelser rörande utskänkning af dylika drycker under löpande entreprenadperioder kunde anses af behovet påkallade.

De af Eders Kungl. Maj:t sålunda infordrade yttrandena hafva nu inkommit. Vid åtskilliga af dessa finnas fogade yttranden af vederbörande kronofogdar och ortsmyndigheter inom länen.

Af hvad i ärendet förekommit inhämtas hufvudsakligen följande.

Den tid, för hvilken entreprenadaftal om skjutsningens utgörande afslutas, kan, såsom förut antydts, vara olika inom olika län. I Kronobergs, Kalmar, Värmlands och Örebro län hafva nya entreprenadperioder tagit sin början från och med 1906 års ingång. Den 31 december 1906 tilländalöpa entreprenadperioderna i Kristianstads, Malmöhus, Älfsborgs, Västernorrlands och Norrbottens län, samma dag år 1907 i Stockholms, Jönköpings, Göteborgs och Bohus, Kopparbergs, Jämtlands och Västerbottens län, samma dag år 1908 i Uppsala och Östergötlands län, den 31 oktober 1909 i Södermanlands län samt den 31 december sistnämnda år i Gottlands, Hallands, Skaraborgs, Västmanlands och Gäfleborgs län. Beträffande Blekinge län äro skjutsentreprenaderna i allmänhet gällande till den 1 november 1908, men vid en skjutsanstalt inom länet till den 1 juni 1906, vid tre skjutsanstalter till den 1 juli sistnämnda år och vid en skjutsstation till den 1 november samma år.

Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande inom de län där nya entreprenadperioder tagit sin början från och med 1906 års ingång, hafva, med undantag af Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Örebro län, förklarad, att öfvergångsbestämmelser till reglering af skjutsentreprenörs rätt till maltdrycksutskänkning under entreprenadperioden icke vore för nämnda län erforderliga, då entreprenadperiodens slut inom dessa län sammanföle med tiden för ofvan omförmälda författningars ikraftträdande. Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i

Örebro län har förmått sig icke kunna för det dåvarande yttra sig i ämnet, enär vid entreprenadauktioner, som under början af år 1905 hållits för entreprenadperioden 1 januari 1906—1 januari 1910, anbud afgifvits under förutsättning, att förut gällande rätt till maltdrycksutskänkning framgent skulle af skjutsentreprenör åtnjutas, och ovisst vore, om anbudsgifvarne, med hvilka kontrakt vid tiden för utlåandets afgifvande ännu icke upprättats, skulle under de ändrade förhållandena vidhålla sina anbud.

Jämväl Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Stockholms, Uppsala, Gottlands, Blekinge, Kristianstads, Älfsborgs, Kopparbergs, Västernorrlands och Norrbottens län hafva ansett, att öfvergångsbestämmelser af ifrågavarande slag icke vore af nöden. Härvid hafva af Eders Kungl. Maj:ts bemålde befallningshafvande i allmänhet gjorts gällande, att rättigheten till utskänkning af maltdrycker icke vore för skjutsentreprenörerna inom nämnda län af större betydelse, hvarför några afsevärda olägenheter af författningarnas ikraftträdande den 1 januari 1906 icke syntes vara att befara.

Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i öfriga län hafva däremot uttalat, att enligt deras åsikt särskilda bestämmelser uti ifrågavarande afseende vore behöfliga.

Af dessa Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande hafva

Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Hallands län icke afgifvit något förslag till öfvergångsbestämmelsernas innehåll;

Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Södermanlands och Gäfleborgs län hemställt, att öfvergångsbestämmelse måtte utfärdas därom, att Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande skulle äga befogenhet att, när omständigheterna därtill föranledde, meddela skjutsentreprenör tillstånd att under löpande entreprenadperiod fortfarande utöfva den rätt till utskänkning af maltdrycker, som enligt förut gällande stadganden tillkommit honom;

Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Östergötlands, Jönköpings, Malmöhus, Skaraborgs, Västmanlands och Jämtlands län föreslagit ett stadgande af hufvudsakligt innehåll att de uti ifrågavarande författningar meddelade bestämmelser icke skulle under entreprenadtiden verka inskränkning i skjutsentreprenör förut tillkommande rätt till maltdrycksutskänkning;

Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län ifrågasatt, huruvida det icke kunde anses skäligt att genom öfvergångsbestämmelse bereda möjlighet att i särskilda fall, då sådant vore nödigt, meddela skjutsentreprenörer vid skjutsstationer tillstånd att

under löpande entreprenadperiod varda bibehållna vid den af dem förut innehafda rätt till maltdrycksutskänkning, hvaremot med hänsyn till den ringa inskränkning, som från den 1 januari 1906 inträdt i gästgifvares rätt till sådan utskänkning, någon dylik bestämmelse beträffande skjutsentreprenörer vid gästgifverier icke syntes Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande vara af nöden; samt

Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Västerbottens län funnit det synnerligen önskvärdt, att maltdrycksutskänkningsrätten vid andra tillfällen än i sammanhang med måltider snarast möjligt upphörde, samt på grund däraf ansett ett eventuellt öfvergångsstadgande böra inskränkas därtill, att skjutsstationsföreståndare under nu löpande entreprenadperiod bibehölles vid den honom enligt äldre bestämmelser tillerkända rättighet, i hvad den innefattade tillstånd att vid måltider till vägfärande utskänka maltdrycker.

De bland Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande, som sålunda förordat öfvergångsbestämmelsers utfärdande, hafva därvid i hufvudsak framhållit, att aftalen om skjutsningens utgörande af entreprenörerna afslutats under förutsättning, att den vid tiden för entreprenadkontraktens uppgörande dem genom då gällande författningar tillförsäkrade rätt till maltdrycksutskänkning finge af dem under entreprenadperioden oförkränkt utöfvas samt att rättvisa och billighet därför kräfde, att någon inskränkning i nämnda rätt under sagda period icke vidtoges. Af flere utaf Eders Kungl. Maj:ts bemälda befallningshafvande har jämväl framhållits, att kännbara förluster i ekonomiskt afseende skulle genom de uti omförmälda författningar stadgade inskränkningar i maltdrycksutskänkningsrätten i åtskilliga fall förorsakas skjutsentreprenörer.

Härjämte hafva från styrelsen för Norrlands gästgifvarförening samt två gästgifvare i Jämtland till Eders Kungl. Maj:t inkommit särskilda framställningar om uppskof med tillämpningen af den nya bestämmelsen om inskränkning i gästgifvares rätt uti förevarande afseende.

Vidare anhåller jag att nu få anmäla ett i samband med förevarande fråga stående ärende. Sedan nämligen Eders Kungl. Maj:ts och rikets kammarkollegium genom nådig remiss den 31 december 1903 erhållit befallning att — i anledning af en utaf Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Jönköpings län gjord framställning om upphäfvande af den skjutsstationsföreståndare och skjutsentreprenör då medgifna rätt att utan samband med gästgifverihållning försälja maltdrycker, därvid Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande jämväl hemställt, att ett dylikt förbud skulle tillämpas först i den mån gällande entreprenadkontrakt utginge — efter Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvandes i rikets öf-

riga län hörande, afgifva underdånigt utlåtande, har kammarkollegium inkommit med sådant utlåtande af den 3 innevarande månad och däruti, efter erinran hurusom den af Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Jönköpings län väckta frågan om inskränkning af den i samband med skjutsning medgifna rätt till utskänkning af maldrycker redan blifvit genom mellankommen ny lagstiftning ordnad i det af bemälda befallningshafvande afsedda syfte, förklarat, att framställningen i fråga icke påkallade vidare yttrande i hvad anginge själfva hufvudfrågan, men att däremot, hvad anginge förslaget att, till undvikande af kränkning utaf enskild rätt, den åsyftade förändringen skulle tillämpas först i den mån gällande entreprenadkontrakt utginge, collegium, då den nya lagstiftningen icke innehölle något stadgande i sådan riktning eller öfverhufvudtaget någon öfvergångsbestämmelse till skydd för gällande entreprenadkontrakt, ansåge sig böra framhålla, att en öfvergångsbestämmelse i ämnet syntes icke kunna undvaras.

Af den nu lämnade redogörelsen framgår, att de under år 1905 löpande skjutsentreprenadperioderna inom 4 län tilländagått med samma år, men inom återstående 20 län ännu fortgå, med olika slutpunkter, senast den 31 december 1909. Inom de fyra förstnämnda länen hafva förut omhandlade författningsändringar, som trädt i tillämpning med detta års ingång, icke under pågående entreprenadperioder medfört någon inskränkning i entreprenörernas rättigheter, men annorlunda är förhållandet inom öfriga tjugu län. Inom dessa har tydligtvis en af de förutsättningar, på hvilka aftalen om skjutsentreprenaderna hvilat, i väsentlig grad rubbats.

Såsom af det föregående framgår, innebär ett skjutsentreprenadkontrakt ett aftal mellan staten och den enskilde, hvarigenom den senare åtagit sig att fullgöra vissa prestationer, mot åtnjutande af vissa honom af staten tillerkända rättigheter. Att vid dylikt aftals ingående hänsyn af den enskilde tagits jämväl till sådana rättigheter, som vid tiden för aftalets ingående enligt gällande lagbestämmelser tillkom skjutsentreprenör, lärer ofta nog varit fallet. En författningsändring som berör dessa rättigheter, torde därför lätt framstå såsom en rubbning af själfva aftalet. Att staten sålunda, efter det aftal å dess vägnar afslutats med enskilde om fullgörande af vissa prestationer, genom lagstadganden undandrager den enskilde en rättighet, hvars fortfarande åtnjutande under den tid, aftalet är gällande, för honom kunnat utgöra en förutsättning för aftalets slutande, synes mig vara synnerligen betänkligt, och jag

anser därför angeläget att en rättelse häri vinnes genom erforderliga öfvergångsbestämmelser.

Beträffande innehållet af sådana öfvergångsbestämmelser, ansluter jag mig till den mening, som i ett flertal af Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvandes yttranden i ämnet uttalats, att öfvergångsbestämmelserna böra innefatta föreskrift därom, att skjutsentreprenör för under år 1905 löpande entreprenadperiod, som ej gått till ända med samma år, må, utan hinder af föreskrifterna i ofvan omförmälda författningar af den 9 juni 1905, under entreprenadperioden bibehållas vid den honom enligt äldre bestämmelser tillkommande maltdrycksutskänkningsrätt. I detta afseende synes mig det enda följdriktiga vara, att öfvergångsbestämmelserna komma att gälla för såväl gästgifverier som skjutsstationer. Den omständigheten, att genom författningarna af den 9 juni 1905 rätten till maltdrycksutskänkning vid gästgifverierna allenast blifvit i visst hänseende inskränkt, under det att för skjutsstationerna rätten därtill helt och hållet borttagits, lär icke utgöra giltigt skäl, hvarför ifrågavarande rättighet borde under entreprenadtiden bibehållas endast vid skjutsstationer. Ännu mindre kan det enligt mitt förmenande anses riktigt att, såsom Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Västerbottens län ifrågasatt, låta öfvergångsbestämmelserna afse skydd allenast för skjutsstationsföreståndares rättighet att vid måltider utskänka maltdrycker.

Jag anser således, att förslag bör aflåtas till Riksdagen att godkänna öfvergångsbestämmelser af innehåll, att skjutsentreprenör, med hvilken upprättats kontrakt om skjutsning under entreprenadperiod, som varit löpande under hela år 1905 och icke tilländagått med samma års slut, må, utan hinder af hvad nådiga förordningen angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905 samt nådiga kungörelsen samma dag angående vissa ändringar i nådiga stadgan angående skjutsväsendet den 31 maj 1878 innehålla häremot stridande, under löpande entreprenadperiod, så länge entreprenadkontraktet är gällande, bibehållas vid den rätt till maltdrycksutskänkning, som honom enligt före den 1 januari 1906 gällande bestämmelser tillkommit.

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst ett i öfverensstämmelse med hvad han sålunda anfört affattadt förslag till förordning innefattande öfvergångsbestämmelser rörande skjutsentreprenörs rätt till utskänkning af maltdrycker, hemställde departementschefen att detta förslag måtte i nådig proposition föreläggas Riksdagen till antagande.

Till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna nådigt bifall; och skulle proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

Axel Mörner.
